

tigt, kunde gaa an at give Paragraffen den Tilføjelse, at hvor Fiskerne i de store Fiskeridistrikter træffe anden Bestemmelse, skulde dette være dem tilladt. Saa fik Fiskerne dog deres Rettigheder, hvad vi dog alle ønske, de skulle have.

Om den næste betydningsfulde Paragraf, nemlig Aalegaardsparagraffen, kan jeg ikke sige noget, som ikke er sagt mange Gange før og for længe siden. Mit Hovedindtryk er dette, at faa vi gennemført denne Paragraf med de Ændringer, der ere stillede af Flertallet, vil det ikke blot være et Fremskridt, men et meget stort Fremskridt fra de nu bestaaende Forhold, og det vil sikkert blive hilst med Glæde af et stort Antal Fiskere. Udover disse to Hovedparagraffer agter jeg ikke at sige videre om de følgende Ændringsforslag undtagen om et eneste, Nr. 64, der er stillet af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen). Han er ene om at stille et Ændringsforslag, der, med faa Ord sagt, gaar ud paa at beholde laasede Vande fra Hals Barre til Løgstør Grunde. Det er ærede Medlemmer og særlig Udvalget bekendt, at der er kommet Andragender, underskrevne af omtrent hver eneste Fisker paa denne Strækning, hvori de mindeligt bede om at beholde de laasede Vande. Jeg har selv for 3—4 Uger siden haft den Ære at indbringe et Andragende fra 144 Fiskere i min Valgkreds, hvori de indtrængende bede om at beholde de laasede Vande. Deres Begrundelse var saa god, at jeg i hvert Fald var nødt til at bøje mig for den, skønt jeg forhen har været af den Mening, at Fiskeriet skulde have Lov at florere paa bedste Maade, og at Fiskerne skulde have Lov til at fiske hvad Fisk, de til enhver Tid kunde faa med enhver Slags Redskaber, saaledes som det er blevet udtalt af enkelte Medlemmer her i Tinget. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at give det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) Ret, hvor det gælder de aabne Kyster. Der tror jeg ikke, der er forset noget ved paa alle Omraader at give Fiskerne Frihed til at tage de Fisk, som ere der, og til at bruge de Redskaber, som passe bedst der. Det er dog vist mest sandsynlig, at den Fisk, som staar nær ved Land ved de aabne Kyster i den

Tid, hvor Fiskerne kunne bruge deres Redskaber, ikke vil findes paa denne Plads, maaske ikke en Gang ved danske Kyster, uden netop i disse faa Dage. Derfor finder jeg det ikke saa urimeligt at give fuld Frihed paa dette Omraade, saa at der ved alle aabne Kyster kan fiskes efter Forgodtbefindende med alle Redskaber efter alle de Fisk, man kan faa fat paa. Det kan jo se meget godt ud, at den lille Rødspætte skal smides over Bord, for ikke at skade Fiskebestanden, men det er kun en liden Trøst for Fiskerne, at se Rovfisk sluge disse smaa Fisk, naar de kastes over Bord. Saadant kan ske, og saa kommer den Fisk ikke nogen Fisker til gode mere. Der er nok Sandsynlighed for, at Rovfiskene gøre større Bytte i Havet end Fiskerne.

For det store vide Havs Vedkommende tror jeg altsaa ikke, der er særlig Grund til at vise videre Skaansomhed overfor Fiskebestanden med snærende Indskrænkninger for Fiskerne, men anderledes er det i vore snævre Fjorde og navnlig i den lange snævre Fjord i den østlige Del af Limfjorden. Der er fra Løgstør Grunde til Udløbet ved Hals mange Steder, hvor der er meget smalt Vand, Jeg har holdt Møde med Fiskerne og ogsaa talt med enkelte personligt, men har aldrig kunnet opdage nogen Fisker, der mente, det var heldigt at aabne de laasede Vande. Alle ere enige om, at hvis Fiskeriet skal blive ved at kunne drives nogenlunde rentabelt i Limfjordens østlige Del, kunde det kun ske ved at beholde de laasede Vande. Naar alle Fiskere som een staa med en saadan Anskuelse, maa jeg for mit Vedkommende bøje mig for den praktiske Sagkundskab, som jeg tror staar over min, og det forundrer mig, at Tingets ærede Medlemmer ikke ville gøre det samme. Jeg ser nok, hvorfor man ikke vil gøre det, det er, fordi Fiskerne i den vestlige Del af Limfjorden ikke ønske saadanne laasede Vande. Men enhver vil forstaa, at der er en himmelvid Forskel paa de store aabne Vande Vest for Løgstør og saa paa Limfjordens østlige Del. Naar Fiskerne faa Lov til at fiske i den vestlige Del af Limfjorden, som de paa Stedet ere vant til, synes jeg, det maa være tilfredsstillende. Meningen kan dog ikke være,